

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. ***, 27.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – *, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Цветелина М. Янкулова
Стоянова

Членове: Рени В. Георгиева
Емилия А. Кунчева

като разгледа докладваното от Цветелина М. Янкулова Стоянова Въззивно гражданско дело № 20214400500211 по описа за 2021 година

Въззивно гражданско производство по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение от 08.09.2020г., без поставен номер, постановено от XI-ти гр.с-в по гр.д.№648482019г. по описа на ***ски районен съд, Гражданско отделение, е постановено следното:

ДОПУСНАТО е да се извърши съдебна делба между Б. В. С. с ЕГН-***** от гр.***** ул.“*****” и С. А. С. с ЕГН-***** от гр.*** ул.“*****” върху следните недвижими имоти:

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.4**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“*****” **АПАРТАМЕНТ** с площ 81,33 кв.м., с прилежащата му маза ** с площ от 6,00 кв.м. и таван ** с площ от 12,60 кв.м., при съседни на същия етаж 56722.663.89.2.3, под обекта 56722.663.89.2.2, над обекта 56722.663.89.2.6.

САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.9**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“*****”, **ГАРАЖ** 5, с площ 15,30 кв.м. при

съседни : на същия етаж 56722.663.89.2.10, под обекта няма, над обекта 56722.663.89.2.1.

19/20 идеални части от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансоборна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м.

НИВА, имот с № 088013, III категория, с площ от 11,995 дка, в местността „*****“, трета категория, в землището на село **** по скица с идентификатор 73523.88.13, при граници : 73523.88.18, 73523.88.17, 73523.88.16, 73523.88.15, 73523.88.14, 73523.88.36, 73523.88.9

НИВА, ИМОТ С № 023011, III категория, с площ от 3,002 дка, в местността „*****“, четвърта категория, в землището на с.**** по скица с идентификатор 73523.23.11, при съседни : 73523.33.40, 73523.23.10, 73523.23.8, 73523.23.14, 73523.23.12

НИВА, имот с № 012049, трета категория, с площ 12,099 дка, в местността „*****“, в землището на с.**** по скица с идентификатор 73523.12.49, при съседни : 73523.12.45, 73523.12.19, 73523.12.18, 73523.12.64, 73523.12.47.

ШИРОКОЛИСТНА ГОРА, имот с № 131048, с площ от 4,446 дка, в местността „*****“ в землището на **** отдел 2, подотдел 52д, по скица с идентификатор 73523.131.48, при съседни : 73523.11.41, 73523.131.49, 73523.131.4, 73523.130.23.

От допуснатите до делба имоти да се образуват два равни дяла, по един за всяка от страните.

НЕ ДОПУСНАТО да се извърши съдебна делба между Б. В. С. с ЕГН **** от гр.***** ул.***** и С. А. С. с ЕГН ***** от гр.*** ул.***** върху следните недвижими имоти:

1/20 идеална част от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансоборна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м.

ДВОРНО МЯСТО с площ от 817 кв.м. находящ се в с.**** ул.****, съставляващо парцел XII , пл.№200 в стр.кв.30 по плана на селото, заедно с построените в него двуетажна масивна къща от 40 кв.м., кухня от 15 кв.м., сайвант от 40 кв.м., стопанска постройка от 50 кв.м., гараж от 30 кв.м., съгласно скица № 15-950693-1810.2019г. на СГКК гр.*** с идентификатор 73523.501.200, при граници и съседни : 73523.501.426, 73523.501.548, 73523.501.198, 73523.501.199

ДВОРНО МЯСТО с площ от 910, кв.м., находящо се в с.**** ул.****, съставляващо парцел XIII-200, в стр.кв.30 по плана на селото, заедно с построените в него два навеса и стопанска сграда при граници: улица, собствено, Г.В.А. Г.А. насл. на Н.А. съгласно скица № 15-950845-18.10.2019г. на СГКК гр.*** с идентификатор 73523.501.426 и съседни : 73523.501.201, 73523.501.196, 73523.501.548, 73523.501.198, 73523.501.200.

НИВА с площ 12,001 дка в землището на гр.****, по скица с идентификатор 67088.245.53, трета категория, при съседни : 67088.245.56, 67088.245.55, 67088.245.54, 67088.245.16, 67088.245.52, 67088.245.51.

В срока за въззивно обжалване, страната С. А. С. е подала въззивна жалба срещу част от горното решение, регистрирана с Вх.рег.№263385/05.10.2020г. по регистъра на ПЛРС.

В срока за отговор, ответникът по същата Б. В. С., е подал насрещна въззивна жалба срещу друга част от горното решение, регистрирана с Вх.рег. №264286/14.10.2020г. по регистъра на ПЛРС.

На основание въззивната жалба, подадена от С. А. С. и насрещната въззивна жалба, подадена от Б. В. С., пред ***ски окръжен съд, Гражданско отделение, е образувано въззивно гр.д.№905/2020г, разпределено за разглеждане от настоящия IV-ти гр. въззивен състав.

С Определение №260434/25.11.2020г., постановено по възз.г.№905/2020г, въззивният съд е констатирал, че както първоначалната въззивна жалба, така и насрещната, са нередовни, защото и по двете не е събрана дължимата държавна такса за въззивно обжалване, поради което е прекратил въззивното производство и е върнал делото на ***ски районен съд, същия състав за администриране на двете жалби, при съблюдаване на подробните указания, дадени в обстоятелствената част на прекратителното определение.

След връщане на делото, първоинстанционният съд е постановил Разпореждане №263782/01.12.2020г, с което е указал на страните да внесат държавна такса за въззивно обжалване. Освен това е постановил Решение №260528/01.12.2020г, с което е допълнил постановеното решение, като е осъдил страните да заплатят по сметка на ПЛРС държавна такса от по 50лв. върху отхвърлената част на исковете. Със същото решение, по

свой почин е допуснал поправка на явна фактическа грешка на решението от 08.09.2020г.(без посочен номер). Срещу това решение е подадена въззивна жалба от съделителката С. А. С.. Постъпило е и писмено становище от ответника по същата Б.С. с характер на отговор на въззивна жалба.

Гражданско дело №6484/2019г., заедно с постъпилите срещу по същото съдебно Решение от 08.09.2020г(без номер) въззивна жалба на Сл. С. и насрещна въззивна жалба на Б. В. С., и постъпилата въззивна жалба на Сл. С. срещу съдебно Решение №260528/01.12.2020г., както и отговори на посочените жалби, са изпратени на Окръжен съд-***, пред който е образувано възз.гр.д.№81/2021г. С Определение №172/22.02.2021г., постановено по възз.гр.д.№81/2021г., ***ският окръжен съд, настоящият IV-ти възз.гр.с-в отново е констатирал нередовност на въззивните жалби, свързана с неправилно събиране на държавна такса за въззивва обжалване, поради което е прекратил въззивното производство и е върнал делото на ***ски районен съд за администриране съгласно указанията.

След отстраняване на констатираните нередовности,***ският районен съд е изпратил първоинстанционното гражданско дело, заедно с двете въззивни жалби, подадени от С.С., отговорите на същите, подадени от Б.С., насрещната въззивна жалба, подадена от Б.С. и отговора на последната, подаден от С.С., на Окръжен съд-***, пред който е образувано настоящето възз.гр.д.№211/2021г. по описа на Гражданско отделение.

След като се запозна с постъпилите въззивни жалби, въззивният съд, констатира следното:

I. По въззивната жалба, подадена от С. А. С. срещу постановеното от XI-ти гр.състав съдебно Решение от 08.09.2020г. (с непосочен номер) по гр.д. №6484/2019г. по описа на *ски районен съд, Гражданско отделение, регистрирана с Вх.№263385/05.10.2020г.на ПлРС. (л.3- л.42 от възз. гр. д. №905/2020г. на ПлОС) :**

Воззивната жалбоподателка обжалва съдебното решение от 08.09.2020г., в следните части:

1. В частта, в която е допуснато да се извърши съдебна делба между С. А. С. и Б. В. С. на следните два имота:

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.4**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“*****”, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с площ 81,33 кв.м., с прилежащата му маза ** с площ от 6,00 кв.м. и таван ** с площ от 12,60 кв.м., при съседни на същия етаж 56722.663.89.2.3, под обекта 56722.663.89.2.2, над обекта 56722.663.89.2.6., и

- САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.9**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със

Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“*****”, ГАРАЖ 5, с площ 15,30 кв.м. при съседни : на същия етаж 56722.663.89.2.10, под обекта няма, над обекта 56722.663.89.2.1;

2.В частта, в която е допуснато да се извърши съдебна делба между С. А. С. и Б. В. С., на следните четири имота:

- 19/20 идеални части от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.“*****” с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансьорна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м.

- **НИВА**, ИМОТ С № 023011, III категория, с площ от 3,002 дка, в местността „*****“, четвърта категория, в землището на с.**** по скица с идентификатор 73523.23.11, при съседни : 73523.33.40, 73523.23.10, 73523.23.8, 73523.23.14, 73523.23.12

-**НИВА**, имот с № 012049, трета категория, с площ 12,099 дка, в местността „*****“, в землището на с.**** по скица с идентификатор 73523.12.49, при съседни : 73523.12.45, 73523.12.19, 73523.12.18, 73523.12.64, 73523.12.47.

- **ШИРОКОЛИСТНА ГОРА**, имот с № 131048, с площ от 4,446 дка, в местността „*****“ в землището на **** отдел 2, подотдел 52д, по скица с идентификатор 73523.131.48, при съседни : 73523.11.41, 73523.131.49, 73523.131.4, 73523.130.23.;

3. В частта, в която не е допуснато да се извърши съдебна делба между страните по делото на недвижим имот, представляващ НИВА с площ 12,001 дка в землището на гр.**, по скица с идентификатор 67088.245.53, трета категория, при съседни : 67088.245.56, 67088.245.55, 67088.245.54, 67088.245.16, 67088.245.52, 67088.245.51.**

Във въззивната жалба се твърди, че в обжалваната част решението е неправилно и се прави искане да бъде отменено, като вместо него въззивният съд постанови друго, **с което:**

Да не допусне извършването на съдебна делба между страните по делото на следните имоти:

-**САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ** в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.4**, с административен адрес на имота гр.*** ул.“*****” , представляващ **АПАРТАМЕНТ** с площ 81,33 кв.м., с прилежащи склаводи помещения;екта 56722.663.89.2.2, над обекта 56722.663.89.2.6., и

- **САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ** в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.9**, с адрес в гр.*** ул.“*****”,представляващ **ГАРАЖ №5**, с площ 15,30 кв.м;

- 19/20 идеални части от **САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ** в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.“*****” с площ 46,14 кв.м., с прилежащите складови помещения;

- **НИВА**,№ 023011, III категория, с площ от 3,002 дка, в местността „*****“, четвърта категория, в землището на с.***** Област-***;

-**НИВА**, имот с № 012049, трета категория, с площ 12,099 дка, в местността „*****“, в землището на с.***;

- **ШИРОКОЛИСТНА ГОРА**, имот с № 131048, с площ от 4,446 дка, в местността „*****“ в землището на ***.

, отдел 2, подотдел 52д, по скица с идентификатор 73523.131.48, при съседни : 73523.11.41, 73523.131.49, 73523.131.4, 73523.130.23.;

Да допусне извършването на съдебна делба между страните на недвижим имот, представляващ **НИВА от 12.000дка**, III категория в землището на гр.*****, Област-***.

Излагат се многобройни оплаквания за неправилност, които се свеждат до следното: Решението е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и на материалния закон, тъй като не са обсъдени всички събрани доказателства и неправилно е приложен законът.- Бившият съпруг на въззивницата и брат на ответника по въззивната жалба няма принос в придобий.е на имотите, които съдът третира като бивша СИО. Съдът не е съобразил обстоятелството, че въззивната жалбоподателка С.С. е придобила имотите , представляващи апартамент и гараж, находящ се в сграда в гр.***, ул.“*****“ по давност; Ищецът не е наследник по закон на починалата дъщеря на въззивницата А С., поради което не може да участва в делба на нейното наследство.

Ответникът по въззивната жалба Б. В. С. е подал Отговор на въззивната жалба, регистриран с ВХ.№264285/14.10.2020г. на ПлРС, намиращ се на л45 и л.46 от приложеното възз.гр.д.№905/2020г. по описа на ***ски окръжен съд. В него е изразил становище за нейната неоснователност и е предложил да бъде потвърдено обжалваното решение.

С Определение №300/12.03.2021г., постановено по настоящето дело, съдът е оставил без уважение искането на въззивната жалбоподателка за допускане на нови доказателства за установяване на обстоятелството във връзка с приноса на съпрузите за придобий.е на делбеното имущество.

Във въззивната инстанция не са събрани нови доказателства.

***ският окръжен съд, Гражданско отделение, настоящият IV-ти гр. възз. състав, като провери оплакванията, изложени във въззивната жалба, приема следното:

Въззивната жалба на С. А. С. - ответница в първоинстанционното производство по гр.д.№6484/2019г. по описа на *ски районен съд, Гражданско отделение, подадена чрез процесуалния представител адвокат Н. П. от АК-***, срещу постановеното по делото от XI-ти гр.състав съдебно Решение от 08.09.2020г. (с непосочен номер), регистрирана с Вх.№263385/05.10.2020г.на ПЛРС, е подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана по същество**

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Първоинстанционното производство по гр.д. №6484/2019г. по описа на ***ски районен съд, Гражданско отделение, е образувано на основание иск за съдебна делба с правно основание по чл.341,ал1 от ГПК във вр. чл.34 от ЗС, предявен от ищеца(понастоящем ответник по въззивната жалба) Б. В. С., срещу ответницата (понастоящем въззивна жалбоподателка) С. А. С., за делба на недвижими имоти, както следва:

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.4**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“***** с площ 81,33 кв.м., с прилежащата му маза ** с площ от 6,00 кв.м. и таван ** с площ от 12,60 кв.м., при съседни на същия етаж 56722.663.89.2.3, под обекта 56722.663.89.2.2, над обекта 56722.663.89.2.6.

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.663.89.2.9**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“***** , ***** с площ 15,30 кв.м. при съседни : на същия етаж 56722.663.89.2.10, под обекта няма, над обекта 56722.663.89.2.1.

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.*** ул.“***** ***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансоборна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му ***** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м.

-ДВОРНО МЯСТО в с.**** съставляващо УПИ XIII-200, в стр.кв.30 по плана на селото, с площ от 890 кв.м. при граници и съседни улица, собствено дворно място, Георги Ангелов, Мартина Ангелова и наследници на Н.А. ведно с построените в дворното място гараж и две стопански сгради.

-ДВОРНО МЯСТО в с.*** УПИ XII-200 в стр.кв.30 по плана на селото, с площ 800 кв.м., ведно с построените в дворното място жилищна сграда, лятна кухня, гараж и две стопански сгради

В исковата молба се твърди, че горните имоти са придобити по време на брака между ответницата С.С. и покойният брат на ищеца – ж. на гр.*** Б. В. С., починал на 14.06.2019г., като бракът е прекратен като обявен за унищожен с влязло в сила съдебно решение, постановено по гр.д.№32704.05.2005г. по описа на ПлРС. Единствената дъщеря, родена от брака на бившите съпрузи – А И С. е починала преди баща си – на ****г., без да остави други наследници освен родителите си. Тъй като ищецът е единственият наследник на починалия бивш съпруг, същият има равни права с ответницата върху горните имоти.

С Молба от 13.01.2020г., ищецът е включил в делбената маса и следните имоти, принадлежали на А И С., починала през 2014г., за които също твърди, че има равни права с ответницата(л.104 от първоинстанционното дело):

НИВА, имот с № 088013, III категория, с площ от 11,996 дка, в местността „*****“, в землището на село ***

НИВА, ИМОТ С № 023011, III категория, с площ от 3,002 дка, в местността „*****“ в землището на с.***

НИВА, имот с № 012049, III категория, с площ 12,099 дка, в местността „*****“

ШИРОКОЛИСТНА ГОРА, имот с № 131048, с площ от 4,447 дка, в местността „*****“ в землището на ***

Петитумът на исковата молба е да се допусне съдебна делба между страните по делото на всички посочени от ищеца имоти, при две равни части – по една за всеки от страните.

Ответницата С. Ал.С. е подала **писмен отговор на иск**, с който е оспорила изцяло исковата претенция(л.34 и сл.), както и **молба на л.117**, с която е оспорила молбата на ищеца на л.104, като **е заявила следното:**

Имотите посочени в исковата молба не са съсобствени между страните, а представляват лична собственост на ответницата, които същата владее необезпокоявано от м. април 1997г. до 15.09.2015г. и затова към момента на смъртта на И. С.- брат на ищеца през

2019г., между бившите съпрузи не е съществувала съсобственост; Унищожаването на брака има обратно действие, т.е. счита се, че същият не е съществувал; Поради заболяването си покойният И. С. няма принос в придобиването на имотите, предмет на иска за делба. Освен това, имотите, прехвърлени на ответницата от нейната майка, макар да са изповядани като продажби, всъщност са дарения, за което притежава „обратни писма“, озаглавени като „скрити писма“.

С Молба с Вх.рег.№1448/20.01.2020г.(л.135 от първоинстанционното дело) ответницата е поискала да се допусне делба при две равни части, на недвижим имот, придобит по време на брака ѝ с брата на ищеца, представляващ НИВА от 12.00дка(дванадесет дка) в м.“Далийски ниви“ №245053 в землището на гр.*****, Област-***.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

***ският районен съд, Гражданско отделение, XI-ти гр.с-в, се е произнесъл със съдебно Решение от 08.09.2020г., постановено по гр.д.№6484/2019г. по описа на същия съд, с което е допуснал да се извърши съдебна делба между страните по делото на част от имотите и е отхвърлил иска за делба за други.

*****ският окръжен съд, Гражданско отделение, IV-ти възз.гр.с-в, в качеството му на въззивна инстанция приема, че в ЧАСТТА, обжалвана от С. А. С., РЕШЕНИЕТО е ВАЛИДНО, ДОПУСТИМО и ПРАВИЛНО.**

Във въззивната жалба не се излагат оплаквания във връзка с валидността и допустимостта на обжалваното решение, а съгласно правомощията по чл.269 от ГПК, въззивният съд не установи наличието на пороци, които да обуславят нищожност или недопустимост на съдебния акт.

За да се произнесе относно правилността на обжалваното решение, съдът съобрази следното:

1.Относно частта, с която е допусната съдебна делба на следните два имота:

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 56722.663.89.2.4, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.* ул.“***** , представляващ АПАРТАМЕНТ с площ 81,33 кв.м., с прилежащата му маза ** с площ от 6,00 кв.м. и таван ** с площ от 12,60 кв.м., при съседни на същия етаж 56722.663.89.2.3, под обекта 56722.663.89.2.2, над обекта 56722.663.89.2.6., и**

-САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 56722.663.89.2.9, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК с адрес на имота гр.* ул.“***** , ***** с**

площ 15,30 кв.м. при съседни : на същия етаж 56722.663.89.2.10, под обекта няма, над обекта 56722.663.89.2.1;

Въззивният съд като прецени по отделно и в съвкупност доказателствата по делото, приема за установено следното:

Безспорни между страните са следните факти и обстоятелства, които се установяват от неоспорените писмени доказателства и от направените признания.

Ответницата (понастоящем въззивна жалбоподателка) С. А. С. и бившият жител на гр.*** И. В. С., починал на 14.09.2019г., са били съпрузи, чиито граждански брак е сключен на 25.10.1970г. и е прекратен поради унищожаване с влязло в сила съдебно решение от 15.09.2005г., постановено по гр.д.№327/2001г. по описа на ***ски районен съд.(л.49)

По време на брака съпрузите са придобили чрез строителство в ЖСК „*****“-гр.***, следните недвижими имоти, находящи се в гр.***, ул.*****отразени в Нотариален акт №26,т.І, нот.дело №К-37/1979г. на нотариус при ***ски районен съд: **АПАРТАМЕНТ с площ 81.33кв.м.**, заедно с прилежащите маза ** с площ 6.00кв.м. и таванско помещение **, западно изложение с площ 12кв.м., както и съответни идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху държавна земя; **ГАРАЖ №5 с площ 15.30кв.м.** с източно изложение и съответни идеални части от общите части на сградата и правото на строеж върху държавна земя.(л.10 и сл. от първоинстанционното дело)

Не се спори, че съгласно ЗККР горните имоти понастоящем са със следните идентификатори: **АПАРТАМЕНТ - 56722.663.89.2.4, ГАРАЖ -56722.663.89.2.9.** , видно от два броя скици,издадени от Агенция по геология,картография и кадастър на л.14 и л.15 от делото.

След прекратяването на брака между съпрузите не е извършвана делба на горните имоти, придобити по време на брака.

Бившите съпрузи са били родители на една дъщеря – А И С., родена на ***** и починала на *****г. След смъртта си е оставила като наследници по закон двамата си родители – И. В. С. и С. А. С..(л.8 и л.63)

И. В. С. е починал на 14.06.2019г. и е оставил като наследник брат си Б. В. С., който е ответник по въззивната жалба.(л.8 и л.61)

Спорният въпрос е следва ли да се допусне делба между съделителите на горните два имота, придобити по време на гражданския брак, сключен между въззивницата и брата на въззиваемия?

За да се произнесе по спорния въпрос, съдът съобрази следното:

Бракът между съпрузите С.С. и И. С. е сключен при действието на СК от 1968г., но същият е заварен по отношение на СК от 1985г., и съгласно § 4 от ПР на СК(1985), последният се прилага относно имуществените им отношения и за наличните имущества, придобити преди влизането му в сила.

Съгласно чл.19,ал.1 от СК(1985)вещите и правата върху вещи, както и парични влогове, придобити от съпрузите по време на брака и в резултат на съвместен принос,принадлежат общо на двамата съпрузи независимо от това, на чие име са придобити. При това положение, съдът приема, че апартаментът и гаражът, находящи се в сграда на ул.“*****”в гр.***, по силата на чл.19,ал.1 от СК са били съпружеска имуществена общност (СИО) на С. Ал. С. и И. В.С., поради следното: Преди всичко тези имоти са придобити общо на името на двамата съпрузи, видно от текста на нотариалния акт на л.10 от делото, с който двамата са признати за собственици. Това обстоятелство е достатъчно за да се приеме, че имотът е съсобствен на записаните двама титуляри на правото на собственост, а тъй като те са съпрузи, съсобствеността е под формата на СИО. Освен това имотът е придобит възмездно – чрез строителство в ЖСК и със съвместния принос на двамата съпрузи, тъй като съгласно чл.19,ал.3 от СК(1985г), съвместният принос се предполага до доказване на противното.

Съгласно чл.94,т.2 от СК(1985), бракът между страните е прекратен с неговото унищожаване с влязло в сила съдебно решение от 2005г. Съгласно чл.98,ал.1,изр.1 от СК, разпоредбите относно последиците на развода за личните и имуществени отношения между съпрузите, както и за отношенията между тях и децата се прилага и при унищожаване на брака.

Съгласно чл.26,ал.1 от СК(1985), имуществената общност се прекратява със смъртта на единия съпруг, при развод, или при унищожаване на брака. Съгласно чл.27 от СК(1985), при прекратяване на имуществената общност, дяловете на съпрузите са равни.

При това положение, въз основа на установените фактически положения и цитираните нормативни разпоредби, съдът приема, че съпружеската имуществена общност между С.С. и И. С. е прекратена с влизане в сила на съдебното решение за унищожаване на брака им през 2005г, след което бездяловата съсобственост на СИО е преминала в дялова, като всеки от бившите съпрузи е притежавал по $\frac{1}{2}$ идеална част от апартамента и гаража. След смъртта на единия от бившите съпрузи – И. В.С. през 2019г.,имуществените му права са наследени съгласно чл.8,ал.1 от ЗН от единствения му наследник по закон - въззиваемия *** В.С. – негов брат в качеството му на наследник от трети ред, тъй като починалият не е имал наследници от първи и втори ред, нито съпруга.

В тежест на ответницата Сл.С. е да обори презумпцията на чл.19,ал.3 от СК(отм), като докаже твърдението си, че двата имота не са СИО, а лично нейно имущество.

От становището ѝ, заявено в първата инстанция и поддържано пред

въззивната, не може да се направи извод, че същата се позовава на някоя от предпоставките на чл.20 от СК(отм), регламентираща личното имущество на съпрузите или на чл.21, регламентираща трансформацията на лично имущество. Не са представени и доказателства, от които да се направи извод, че двата имота са лично или трансформирано лично имущество съгласно чл.20 и чл.21 от СК(1985г)

Въззивницата С.С. поддържа становище, че е придобила двата имота чрез давностно владение, продължило от 1997г. до 2015г. Въззивният съд намира, че същото е неоснователно и недоказано, поради следното:

При положение, че съпрузите са били в брак до 2005г., не може да се приеме, че от 1997г., същата е осъществила владение за себе си, поради следното: Не може по време на брака единият съпруг да придобие чрез давностно владение вещ, представляваща СИО. Това следва от правната същност на този институт на собственост. В разпоредбата на чл.26,ал.1 от СК(отм) са посочени случаите, когато СИО се прекратява, но след тях липсва "придобиване по давност от единия съпруг" на определено имущество. По давност не може да се придобие и лично имущество на другия съпруг, тъй като съгласно чл.84 от ЗС във вр. чл.115,б."б" от ЗЗД, между съпрузи давност не тече. (Освен това в данъчната декларация, подадена от въззивницата през 1998г. същата е декларирала, че имотите са СЕО на двамата съпрузи –л.65 и сл.)

Не са събрани доказателства, че същата е придобила имотите по давност за периода след прекратяването на брака - от 2005г. до смъртта на бившия съпруг през 2019г. –Недоказано е твърдението ѝ, че още през 1997г. И. С. е напуснал семейното жилище и се е установил при майка си в гр.*****. Обратно – свидетелите посочени от въззиваемия, както и свидетелката Юлия Б. посочена от въззивницата, установяват в показанията си, дадени в о.с.з. , проведено на 17.06.2020г.(л.168 и сл.), че наследодатерлят на въззиваемия, брат му И. С. е живял винаги в гр.***, а непосредствено преди да умре е отишъл в гр.*****.Видно от декларациите, подадени от въззивницата през 1998г.(л. 75,л.82 и л.85 от първоинстанционното дело), същата е посочвала адрес на съпруга си в гр.***, ул.***** от което следва, (че в нейните представи това е неговото местожителство. Освен това свидетелите И. Х.С., И.Г.П. и П.Л. посочени от въззиваемия(ищец в първата инстанция) установяват, че след прекратяването на брака, между бившите съпрузи са запазени добри отношения. И. С. е ползвал, както апартамента, така и гаража , находящи се на ул."*****", като гаражът е използван за офис за търговската му фирма. Същият е разполагал с ключ от апартамента, правил е ремонти в него, като майстор е бил свидетелят П. канил е приятелите си. С.С. е пребивавала често в с.**** където се е грижила да родителите си. И. С. е ходил рядко в *** - да вижда тъста си. Свидетелката Ю.Б. посочена от въззивницата, в показанията си на л. 174, също установява, че бившите съпрузи са поддържали добри отношения.

Пред вид на горните обстоятелства, съдът приема, че в периода от

унищожаването на брака през 2005г. до смъртта на единия от бившите съпрузи- И. С. през 2019г, бившата съпруга С.С. не е придобила имотите, представляващи бивша СИО, чрез давностно владение, продължило повече от 10 години, тъй като не са установени елементите на владението, а именно: Като съсобственик на имотите същата не е доказала, че е превърнала държането на частта на съсобственика във владение за себе. – Напротив от съвкупната преценка на доказателствата се установява, че след унищожаването на брака, бившите съпрузи са поддържали добри отношения, като между тях не е съществувал спор относно ползването на съсобствените имоти. Установено е, че И. С. е осъществявал поведение, разкриващо от обективна и субективна страна елементите на владението - в гаража е изградил офис с оглед регистрацията си като търговец, пребивавал е в апартамента, извършвал е ремонти. Не е установено С.С. да е отблъсквала бившия си съпруг, демонстрирайки владение за себе си. – Свидетелите установяват, че същият е имал ключ от апартамента и е пребивавал там главно, когато бившата му съпруга се е намирала в с.***. От показанията на свидетелката Стоянова (л.146 и сл.) не може да се направи извод, че въззивницата С.С. е демонстрирала владение върху апартамента, не допускайки в него бившия си съпруг, тъй като свидетелката установява скандал, настъпил между съпрузите през 2000г., когато бракът не е прекратен, а за този период давност не тече съгласно чл.84 от ЗС във вр. чл.115,б.“б“ от ЗЗД.

Неоснователно е твърдението на въззивницата, че наследодателят на въззиваемия, няма принос за придобиването на имотите, тъй като доходите му са били пониски. – Съдът отново посочва, че въззивницата не е доказала наличието на предпоставки по чл.20 и чл.21 от СК(отм) Ако същата е считала, че има право да по-голям дял от имуществото, придобито по време на брака, същата е следвало да установи твърдените си права в исково производство по чл.28 от СК(отм), което не е сторено и преклузивният срок за воденето на което отдавна е изтекъл.. Затова въззивният съд не е допуснал доказателства за установяване на твърдян по-голям принос на въззивницата в настоящето въззивно производство, тъй като искането е недопустимо.- тези обстоятелства се установяват чрез конститутивен иск в отделно производство, а съединяването на иск за делба с иск за по-голям дял е недопустимо.

Мотивиран от горното, съдът приема, че следва да се допусне делба върху двата спорни имота, представляващи бивша СИО на въззивницата и наследодателя на въззиваемия, при два равни дяла – по един за страните съгласно чл.27 от СК(отм) и чл.8,ал.1 от ЗН.

Становището на въззивницата, че не следва да се допуска делба, тъй като правото на съсобственост за двете страни произтича от различни юридически факти, е неоснователно, като противоречащо на цитираните разпоредби на СК(отм) и на ЗН.

2.Относно частта, в която е допусната делба на следните недвижими имоти:

- 19/20 идеални части от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул. „*****“ с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м.;

- **НИВА**, ИМОТ С № 023011, III категория, с площ от 3,002 дка, в местността „*****“, четвърта категория, в землището на с.***;

-**НИВА**, имот с № 012049, трета категория, с площ 12,099 дка, в местността „*****“, в землището на с.**** по скица с идентификатор 73523.12.49;

- **ШИРОКОЛИСТНА ГОРА**, имот с № 131048, с площ от 4,446 дка, в местността „*****“ в землището на **** отдел 2, подотдел 52д, по скица с идентификатор 73523.131.48.

Въззивният съд като прецени по отделно и в съвкупност доказателствата по делото, приема за установено следното:

Безспорни между страните са следните факти и обстоятелства, които се установяват от неоспорените писмени доказателства и от направените признания.

Ответницата (понастоящем въззивна жалбоподателка) С. А. С. и бившият жител на гр.*** И. В. С., починал на 14.09.2019г., са били съпрузи, чиито граждански брак е сключен на 25.10.1970г. и е прекратен поради унищожаване с влязло в сила съдебно решение от 15.09.2005г., постановено по гр.д.№327/2001г. по описа на ***ски районен съд.(л.49)

Бившите съпрузи са били родители на една дъщеря – А И С., родена на ***** и починала на *****г. След смъртта си е оставила като наследници по закон двамата си родители – И. В. С. и С. А. С..(л.63)

Дъщерята А С. е притежавала следните недвижими имоти:

- 19/20 идеални части от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул. „*****“ с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м, който ѝ е прехвърлен от нейните баба и дядо А.П.Т. и С.С.П. – родители на майка ѝ (въззивницата) С. А. С., чрез договор за покупко-продажба, изразен в Нотарален акт **0, т. VII, нот. д. №1240/1998г. на Нотариус при ***ски районен съд(л.12)

- Три броя ниви, които същите лица са ѝ подарили с договор за дарение, изразен в Нотариален акт №111, т. VIII, рег. **043, село №1121/2008г. на Нотариус С. И с район на действие РС-***, Рег. №016 на Нотариалната камара, вписан в Службата по вписванията Вх. Рег. №10944/02.07.2008г., акт №110, том XXIX дело №6959/08г., както следва

(л.120)

- **НИВА**, ИМОТ С № 023011, III категория, с площ от 3,002 дка, в местността „*****“, четвърта категория, в землището на с.***;

-**НИВА**, имот с № 012049, трета категория, с площ 12,099 дка, в местността „*****“, в землището на с.**** по скица с идентификатор 73523.12.49;

- **ШИРОКОЛИСТНА ГОРА**, имот с № 131048, с площ от 4,446 дка, в местността „*****“ в землището на **** отдел 2, подотдел 52д, по скица с идентификатор 73523.131.48.

Спорен е въпросът подлежат ли горните имоти на делба между страните по делото?

Да са се произнесе по спорния въпрос, съдът съобрази следното:

Покойната А И С. е придобила горните имоти на основания, годни да я направят собственик. Няма данни след изповядване на правните сделки за придобиване на имотите, същата да е изгубила собствеността върху тях. Не са събрани доказателства майката да е придобила по давност имотите на дъщеря си. Тъй като след смъртта си през 2014г. А не е оставила деца и/или съпруг, съгласно чл.6 от ЗН същата е наследена поравно от двамата си родители – С.С. и И. С., като наследници от втори ред. Следователно, след смъртта на дъщерята, всеки от двамата ѝ живи родители, наследява съгласно чл.6 от ЗН, по 1/2 идеална част от нейните права и задължения, включително и по 1/2 идеална част от описаните по горе имоти.

През 2019г. бащата И. С. умира със семейен статут „неженен“, тъй като бракът му е прекратен поради унищожение с влязло в сила съдебно решение от 2005г. От справката за населението се установява, че неговите родители и единствената му дъщеря, са починали преди него. Единственият му жив роднина е неговият брат – Б. В. С. – ищец в първата инстанция и въззиваем в настоящето производство. При това положение, починалият И. В. С. е наследен през 2019г. съгласно чл.8,ал.1 от ЗН от своя единствен брат - Б. В. С., като наследник от трети ред, тъй като наследниците от предните два реда са починали преди него. Тъй като наследството се открива към момента на смъртта на наследодателя, съделителят Б.С. наследява всички правата и задължения на покойния си брат И. С., включително и вещните права, които последният е придобил като наследник на единствената си дъщеря А С. , а именно – 1/2 идеална част от описаните по-горе 19/20 от апартамент в гр.*** и три броя нзеделски имоти в землището на с.**** Област-***. От изложеното следва, че съдът допуска съдебна делба между страните по делото на описаните по-горе имоти при две равни части – по една за С.С. и за Б.С..

Твърденията на въззивната жалбоподателка, че въззиваемият *** В.С. не е съсобственик на имотите, останали в наследство от А С., е неоснователно, по

съображенията, изложени по-горе. Вярно е, че чичото не може да наследи племенниците си, при положение, че има живи родители, или е жив един от тях. Настоящият случай обаче не е такъв. – Въззиваемият Б.С. като чичо на А не е наследил пряко последната, а е наследил съгласно чл.8,ал.1 от ЗН, своя брат – И. С. – неин баща, починал след детето си и придобил по наследяване съгласно чл.6 от ЗН ½ идеална част от правата на детето си върху спорните имоти. Т.е. налице е последователно наследяване. – А първо е наследена от двамата си родители с равни права съгласно чл.6 от ЗН, а след смъртта на баща ѝ И. С., същият е наследен от единственият си наследник, призван към наследяване – брат му, въззиваемият Б.С.. Следователно, въззиваемият наследява делбените имоти не като наследство от племенницата си А, а като наследство от брат си И. С..

Разсъжденията на въззивницата във връзка с наследяването се отнасят до фактическа обстановка, различна от тази по делото. Съдът посочва, че ако И. В. С. беше починал преди дъщеря си А, тогава последната щеше да бъде наследена само от майка си съгласно чл.6 от ЗН.В процесния случай, както многократно беше посочено, дъщерята е починала преди бащата, поради което същият я е наследил при равни права с майката съгласно чл.6 от ЗН, а след смъртта му, негов единствен наследник е брат му, който наследява всички права и задължения на наследодателя..

Съдът посочва, че предмет на делба в първата инстанция е бил още един земеделски имот – **НИВА**, имот с № 088013, III категория, с площ от 11,995 дка, в местността „*****“, трета категория, в землището на село **** по скица с идентификатор 73523.88.13, при граници : . – въззиваемият нямаше да има наследствен дял от имотите, принадлежали 73523.88.18, 73523.88.17, 73523.88.16, 73523.88.15, 73523.88.14, 73523.88.36, 73523.88.9. **Този имот е със същия правен статут, както и останалите земеделски земи, предмет на договор за дарение, сключен през 2008г. При положение, че същият не е посочен като предмет на обжалване на л.1 и л.2 от въззивната жалба(съответно л.3 и л.4 от възз.гр.д.№905/2020г.), както и писмената защита (л.22,л.23,л.24 и л.25 от делото), въззивният съд не обсъжда неговата делба.**

Относно апартамента в гр.***, ул.“Г.Делчев“№20, въззивният съд посочва, че делбата следва да се допусне на целия имот, а не само на 19/20идеални части, но този въпрос е предмет на втората въззивна жалба, подадена от въззивницата С.С. срещу решение на РС за поправка на ОФГ и на насрещната въззивна жалба на Б.С. срещу първоначалното решение, поради което ще бъде разгледан от въззивния съд при произнасянето му по тези жалби.

3. Относно частта, в която не е допусната съдебна делба между страните на НИВА от 12.00дка(дванадесет дка) в м.“Далийски ниви“ №245053 в землището на гр.***, Област-***:**

Между страните не се спори, че по време на гражданския брак, между въззивницата С.С. и брата на въззиваемия –б.ж. на гр.*** И. В. С., същият е придобил заедно с други негови сънаследници, право на собственост върху земеделски земи, находящи се в землището на гр.*****, Област-***, възстановени по реда на ЗСПЗЗ.

На 09.05.2001г. между сънаследниците на общия наследодател (чието име също е И. С., вероятно дядо по бащина линия), призовани към наследяване, между които са и въззиваемият Б. В. С. и покойният И. В. С., е сключен договор за доброволна делба, в писмена форма с нотариална заверка на подписите от нотариус Р.Илиева с район на действие РС-***.(л. 139 – л.141 от първоинстанционното дело)

И. В. С. е получил дял IV-ти, включващ само процесната нива от 12.000дка, III категория в м.“Даалийски ниви“ в землището на гр.*****. Въззиваемият Б. В. С. е получил дял V-ти, включващ 4бр. земеделски имота с обща площ 18.087дка, от които единият е нива в същата местност и същата III категория като тази на брат си но с площ 12.293дка.

В раздел VIII от договора е записано, че съделителката Николина И.чева С. е получила от И. В. С. и от Б. В. С. **общо сумата от 10лв.**

Първоинстанционният съд е приел, че получената в дял нива от наследодателя на въззиваемия - И. С., е станала лично притежание на същия и не следва да се признава частична СИО, тъй като сумата за уравнение от 10лв. за уравнение е незначителна. Въззивният съд споделя това становище, като добавя следното: От текста на договора за доброволна делба, се установява, че 10лв. за уравнение на дела не са заплатени само от покойния И. В.С., а общо от двамата братя И. В.С. и *** В.С.. Не е посочено кой от тях колко е заплатил. Ако се приеме, че всеки е заплатил по равно, наследователят И. С. е заплатил 5.00лв. Ако се приеме, че всеки е заплатил съразмерно на дела си, И. С., който е получил нива от 12.000дка, би следвало да заплати 4.00лв., а Б.С., който е получил в дял имоти общо за 18.087лв., би следвало да е заплатил 6.00лв. В договора няма данни за стойността на всеки от делбените имоти към момента на доброволната делба, но уравнение от 4.00лв., 5.00лв. или дори 10.00лв., за нива от 12дка, III категория, не може да обуслови СИО на дела от делбения имот, съответстващ на сумата за уравнението, която след прекратяването на брака, за съпруга-несъделител, би следвало да е половината от заплатеното уравнение, а именно: 2.00лв., 2.50лв. или 5.00лв.

Мотивиран от горното, въззивният съд приема, че посочената по-горе нива в землището на гр. *****, е била лична собственост на наследодателя И. С., придобита чрез наследяване, а не СИО между него и въззивницата. Поради това, след неговата смърт, този имот е наследен съгласно чл.8,ал.1 от ЗН от неговия брат – въззиваемият Б.С..

Неоснователно е твърдението на въззивницата, че тя е придобила имота по давност, тъй като бившият ѝ съпруг до смъртта си ѝ е давал парите от рентата. – От

служебната бележка, намира се на л.165 от първоинстанционното дело и от договора за наем на земеделска земя на л.166 от същото, се установява, че наследодателят И. В. С. е бил член на ЗКПУ "Славяни" - гр.***** и за периода 2001 -2019 е получавал полагащата му се рента за отдадения под наем земеделски имот от 12.000дка. При тези данни, съдът приема, че след доброволната делба през 2001г. до смъртта си през 2019г., наследодателят И. В. С. е владял собствения си недвижим имот, чрез държател в лицето на местна земеделска кооперация. С оглед на това обстоятелство, твърдението на въззивницата, че е придобила този имот, защото покойният ѝ е давал ежегодно получената рента, е неоснователно. Съдът приема, че ако това обстоятелство е вярно, същото сочи на добри взаимоотношения между бившите съпрузи, установени и от свидетелите, но не и за вещни права на въззивницата върху нивата от 12.000ка в землището на гр.*****.

В заключение, въззивният съд посочва, че въззивната жалба на въззивната жалбоподателка С. Ал.С., срещу съдебното решение от 08.09.2020г., постановено по гр.д.№6484/2019г. на ПлРС, ГО е неоснователна, поради което в обжалваната част решението като правилно следва да бъде потвърдено.

II. По въззивната жалба, подадена от С. А. С. срещу постановеното от XI-ти гр.състав съдебно Решение №260528/01.12.2020г. по гр.д.№6484/2019г. по описа на *ски районен съд, Гражданско отделение, регистрирана с Вх. №261187/25.01.2021г.на ПлРС. (л.3- л.8 от възз. гр. д. №81/2021г. на ПлОС) :**

Както беше посочено в началото на въззивното решение, с Определение №260434/25.11.2020г., постановено по възз.г№905/2020г., въззивният съд е констатирал, че както първоначалната въззивна жалба, така и насрещната, са нередовни, защото и по двете не е събрана дължимата държавна такса за въззивно обжалване, поради което е прекратил въззивното производство и е върнал делото на ***ски районен съд, същия състав за администриране на двете жалби, при съблюдаване на подробните указания, дадени в обстоятелствената част на прекратителното определение.

След връщане на делото, първоинстанционният съд е постановил Разпореждане №263782/01.12.2020г., с което е указал на страните да внесат държавна такса за въззивно обжалване. Освен това е постановил Решение №260528/01.12.2020г., с което на основание чл.248 от ГПК е допълнил постановеното решение, като е осъдил страните да заплатят по сметка на ПлРС държавна такса от по 50лв. върху отхвърлената част на исковете.

Със същото решение, по свой почин е допуснал на основание чл.247 от ГПК поправка на явна фактическа грешка на решението от 08.09.2020г.(без посочен номер), като е постановил следното:

„Допуска поправка на очевидна фактическа грешка..., като вместо:

ДОПУСКА да се извърши съдебна делба между Б. В. С..... и С. А. С..... на **19/20** идеални части от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.“***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансьорна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м., при съседни..... От допуснатите до делба имоти да се образуват два равни дяла, по един за страните.

НЕ ДОПУСКА да се извърши съдебна делба между Б. В. С..... и С. А. С..... на **19/20** идеални части от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.“***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансьорна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м., при съседни.....

ДА СЕ ЧЕТЕ:

ДОПУСКА да се извърши съдебна делба между Б. В. С..... и С. А. С..... на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор **56722.660.245.4.7**, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ **АПАРТАМЕНТ** с адрес на имота гр.*** ул.“***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансьорна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м., при съседни.....

От допуснатите до делба имоти да се образуват 40 равни части, от които 21 дяла за С. А. С..... и 19 дяла за Б. В. С.“.

Съделителката С.С. обжалва изцяло горното решение, като моли Окръжният съд да го отмени. Излага многобройни оплаквания, които се свеждат до следното: Не са и връчвани молби по чл.247 и по чл.248 от ГПК; Решението по чл.247 от ГПК противоречи на закона, тъй като неправилно с него е допусната съдебна делба на част от имот, която принадлежи изцяло на въззивницата.; Съдът неправилно се е произнесъл с

решение по чл.248 от ГПК, тъй като по този въпрос съдът дължи произнасяне с определение.

Ответникът по въззивната жалба, чрез процесуалния представител адв. Р.М. е подал писмен отговор в който е изразил становище за неоснователност на същата. Посочил е, че обжалваното решение е връчено на страните. С него не се променя първоначалното решение относно страните и имотите, а само се прецизира волята на съда..

***ският окръжен съд, като провери обжалваното решение с оглед оплакванията на въззивната жалбоподателка, приема следното:

Въззивната жалба на С. А. С. - ответница в първоинстанционното производство по гр.д.№6484/2019г. по описа на *ски районен съд, Гражданско отделение, подадена чрез процесуалния представител адвокат Н. П. от АК-***, срещу постановеното по делото от XI-ти гр.състав съдебно Решение №260528/01.12.2020г., регистрирана с Вх.№261187/25.01.2021г.на ПлРС, е подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана по същество.**

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното решение се състои от две части: В първата е допълнено първоначалното решение в частта за разноските съгласно чл.248,ал.1 от ГПК, а във втората е поправена очевидна фактическа грешка на основание чл.247 от ГПК. Тъй като във въззивната жалба се съдържат оплаквания и срещу двете части на решението, въззивният съд приема, че следва да бъдат разгледани по отделно, както следва:

1.Относно частта от решението, с което е допълнено първоначалното решение в частта за разноските.

С първоначалното решение от 08.09.2020г., с което съдът се е произнесъл по исканията на страните за делба, е пропуснал да присъди държавна такса върху отхвърлената част от исковете за делба, както го задължава разпоредбата на чл.9 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. Тази такса се определя от съда в размер от 25лв. до 100лв. Същата се присъжда с решението по чл.341 от ГПК, тъй като в производството за съдебна делба, съделителите не внасят предварително държавна такса, както в общия исков процес. Държавната такса е вид разноски по смисъла на чл.71 от ГПК; Съгласно чл.77 от ГПК, когато страната остане задължена за разноски, съдът постановява определение за принудителното събиране. В случая съдът е сторил това с първата част от обжалваното решение.

Присъдената държавна такса е дължима съгласно чл.9 от Тарифата, тъй като и двете страни са включили в производството за делба недвижими имоти, за които претенцията им е отхвърлена. Размерът от 50лв. е съобразен с предвидените суми по същата тарифата.

Оплакванията, изложени във въззивната жалба са неоснователни, поради следното:

Обстоятелството, че съдът се е произнесъл относно присъждане на държавна такса с решение, а не с определение, не опорочава постановения съдебен акт, тъй като решението е съдебен акт от по-висока степен в сравнение с определението. Т.е. по въпроси, по които се дължи произнасяне с определение, съдът може да се произнесе и с решение, но не и обратното.

В процесния случай, съдът не дължи връчване на страните на искане за изменение на решението в частта за присъждане на държавна такса, тъй като за това произнасяне не е сезиран от страните, а е задължен от въззивния съд във връзка с констатирани нередовности при администриране на въззивната жалба. Процесуалните права на въззивницата не са нарушени, тъй като определението, с което съдът я е осъдил да заплати държавна такса в полза на ПлРС подлежи на обжалване и същата е упражнила правото си на жалба.

2. Относно частта от решението, с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка:

Съгласно чл.247,ал.2 от ГПК, съдът по своя инициатива или по молба на страните може да поправи допуснатите в решението очевидни фактически грешки.

В българските нормативни актове, не съществува легално определение за „очевидна фактическа грешка“, но в правната теория и в съдебната практика се приема, че, нова е несъответствието между формираната от съда действителна воля и нейното графично изразяване.

В процесния случай, в мотивите на решението, съдът е приел, че недвижимият имот, представляващ апартамент в гр.***, ул.“***** бил съсобствен между покойната А И С. и въззивницата С. А. С., като първата е притежавала 19/20 идеални части, а втората 1/20 идеална част. При това положение, в резултат на последователното наследяване от И. С. и Б.С., 19/20 идеални части се явяват съсобствени между страните по делото. Вместо обаче в диспозитива да запише, че до делба се допуска целия съсобствен имот, съдът е посочил, че допуска делба на 19/20 части и отхвърля за 1/20 ид. част.Нито от правна, нито от житейска и логическа гледна точка обаче, може да се дели само част от имот. Затова правилно по реда на чл.247 от ГПК съдът е допуснал поправка на очевидна фактическа грешка, като е посочил, че се допуска делба на целия имот, като частта на въззивницата е по-голяма, тъй като включва, както притежаваните на собствено основание идеални части, така и наследените от А С..Въззивният съд приема, че и в тази част обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Оплакванията, изложени във въззивната жалба, са неоснователни, поради следното:

Съдът не следва да връчва на страните преписи от искане за поправка на ОФГ, тъй като същият е извършил това по своя инициатива, каквото правомощие има съгласно чл247,ал.1,пр.1 от ГПК. Съгласно ал.3 от ГПК не е длъжен да призовава страните в открито съдебно заседание. Постановеното решение е връчено на страните и въззивницата е упражнила правото си да подаде въззивна жалба срещу него.

Не е вярно, че с решението за поправка на ОФГ, съдът подменя волята си относно съделителите, допуснатите до делба имоти и правата на съделителите.- Както беше посочено и теоретично и практически не може да се дели част от имот. Допуска се делба на целия имот, а по-големия дял на някой от съделителите има значение за определяне на частите, при които се допуска делба. В случая с поправка на ОФГ, не се нарушават правата на въззивницата, защото същата запазва размера на дяловете си, но се прецизира волята на съда.(Впрочем, ако не беше постановено настоящето решение,правата на въззивницата щяха да се накърнят, тъй като във втората фаза нямаше да се оценява нейните 1/20 или 2/40 идеални части, които притежава в повече от другия съделител, и правата им щяха да бъдат равни)

III. По НАСРЕЩНАТА ВЪЗВИВНА ЖАЛБА, подадена от Б. В. С. – ищец в първоинстанционното производство по гр.д.№6484/2019г. по описа на *ски районен съд, Гражданско отделение, чрез процесуалния представител адв.Р.М. от АК-***, срещу постановеното по делото от XI-ти гр. състав съдебно Решение от 08.09.2020г.(с непосочен номер),регистрирана с Вх.№264286/14.10.2020г. на ПлРС. (л.49 ил.50 от възз.гр.д.№905/2020г. на ПлОС):**

Въззивният жалбоподател обжалва решението в частта, в която НЕ ДОПУСНАТО да се извърши съдебна делба между него и С. А. С. с ЕГН ***** от гр.*** ул.***** върху следните недвижими имоти:

1/20 идеална част от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 56722.660.245.4.7, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ АПАРТАМЕНТ с адрес на имота гр.*** ул.***** с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседни : изток – **** на К.Ц. и асансоьорна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м.

ДВОРНО МЯСТО с площ от 817 кв.м. находящ се в с.**** ул.*****,

съставляващо парцел XII , пл.№200 в стр.кв.30 по плана на селото, заедно с построените в него двуетажна масивна къща от 40 кв.м., кухня от 15 кв.м., сайвант от 40 кв.м., стопанска постройка от 50 кв.м., гараж от 30 кв.м., съгласно скица № 15-950693-1810.2019г. на СГКК гр.*** с идентификатор 73523.501.200, при граници и съседи : 73523.501.426, 73523.501.548, 73523.501.198, 73523.501.199

ДВОРНО МЯСТО с площ от 910, кв.м., находящо се в с.**** ул.****, съставляващо парцел XIII-200, в стр.кв.30 по плана на селото, заедно с построените в него два навеса и стопанска сграда при граници: улица, собствено, Г.В.А. Г.А. насл. на Н.А. съгласно скица № 15-950845-18.10.2019г. на СГКК гр.*** с идентификатор 73523.501.426 и съседи : 73523.501.201, 73523.501.196, 73523.501.548, 73523.501.198, 73523.501.200.

В насрещната въззивна жалба се твърди , че в обжалваната част решението е неправилно и се прави искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се допусне делба на горните имоти, които са придобити възмездно по време на брака между въззиваемата С.С. и покойния брат на въззивника – И. С.. Излагат се оплаквания, които се свеждат до това, че представените от въззиваемата скрити писма нямат достоверна дата и са съставени много по-късно след изповядване на придобивните сделки. Същите са написани на компютър с текстообработваща програма, каквито възможности не са съществували при съставянето им.

Ответницата по въззивната жалба, чрез процесуалния представител адв. Н.П. изразява становище за неоснователност на насрещната въззивна жалба и предлага да бъде потвърдено решението в обжалваната част.

Пред въззивната инстанция не са представени нови доказателства.

***ският окръжен съд, Гражданско отделение, IV-ти въззивен граждански състав, като провери обжалваното решение с оглед оплакванията, изложени в насрещната въззивната жалба, приема следното:

Насрещната въззивна жалба на Б. В. С. – ищец в първоинстанционното производство по гр.д.№6484/2019г. по описа на *ски районен съд, Гражданско отделение, подадена чрез пълномощника адв.Р.М. от АК-***, срещу постановеното по делото от XI-ти гр.състав съдебно Решение от 08.09.2020г.(с непосочен номер),регистрирана с Вх.№264286/14.10.2020г., е подадена в срок, срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана по същество.**

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От доказателствата, с които е попълнено делото се установява следното от фактическа страна:

Ответницата С. Ал.С. и покойният брат на въззивника Б. С. – бившият жител на гр.*** И. С., са съпрузи, чиито брак е сключен през 1970г. и е унищожен със съдебно решение, влязло в сила през 2005г.

По време на брака, въззиваема С. А. С., чрез договори за покупко-продажба, сключени с нейните родители, е придобила горните имоти, както следва:

С договор за покупко-продажба, изразен в нотариален акт **0, т. VII, нот. д. № 1240/1998г., А.П.Т. и С.С.П. са продали на С. Ал.С. **1/20** идеална част от САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор 56722.660.245.4.7, съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № №РД-18-71/06.06.2008г. на СГКК, представляващ АПАРТАМЕНТ с адрес на имота гр.*** ул. "*****" с площ 46,14 кв.м., с прилежащите му маза ** с площ 13,40 кв.м. и таван ** с площ 16,30 кв.м. при съседи : изток – **** на К.Ц. и асансоорна шахта, , запад – стълбище и двор към ул.***** на П и С.Ч., юг – стълбище и двор, отдолу – ап.5 на Л.К., отгоре – тавански помещения от 1 до 4 вкл., заедно с принадлежащите му **** 7 с площ от 13,40 кв.м. и Таван ** от 16,30 кв.м.

С договор за покупко-продажба, изразен в Нотариален акт №138 том VI дело №1138/1990г. от 09.08.1990г. на нотариус при РС- ***, С.С.П. е продала на дъщеря си С. А. С. дворно място в с.**** съставляващо парцел XIII-200, в стр.кв.30 по плана на селото, цялото от 890 кв.м. заедно с построените в него два навеса и стопанска сграда при граници: улица, собствено, Г.В.А. Г.А. насл. на Недко Ангелов. От представената на лист 30 от делото скица № 15-950845-18.10.2019г. на СГКК гр.*** се установява, че процесният имот е с идентификатор 73523.501.426 и е с площ от **910 кв.м.**

С договор за покупко-продажба, изразен в Нотариален акт № 135 том VI дело 1135/1997г. от 21.04.1997г. на нотариус при РС- ***, С.С.П. е продала на дъщеря си С. А. С. собствения си недвижим имот придобит по наследство представляващ дворно място с площ от 800 кв.м. находящ се в с.**** съставляващо парцел XII , пл.№200 в стр.кв.30 по плана на селото, заедно с построените в него двуетажна масивна къща от 40 кв.м., кухня от 15 кв.м., сайвант от 40 кв.м., стопанска постройка от 50 кв.м., гараж от 30 кв.м. По делото е представена скица № 15-950693-18.10.2019г. на СГКК гр.***, от която се установява, че дворното място е с площ от **817 кв.м.** и е с идентификатор 73523.501.200.

Въззиваемата С.С. като ответница в първата инстанция, е представила по делото три броя „скрити писма“, в смисъл на „обратни писма“ (contra letter) – л.162, л.163 и л.164., със следното съдържание:

В „Скрито писмо“ от 09.08.1990г. (лист 162) е посочено, че страните по договора за дарение, обективизиран в нотариален акт №138/09.08.1990г. са прикрили дарение с договор за покупко-продажба. Сделката е безвъзмездна, и навсякъде в акта вместо „продавач“

да се чете „дарител“ и думата „купувач“ да се чете „дарена“.

В „Срито писмо“ на лист 163, е посочено, че действителната воля на страните по нотариално дело №135/97г. на нотариус при РС- *** е за дарение. Навсякъде в нотариален акт №135/21.04.1997г. вместо „продавач“ да се чете „дарител“ и вместо „купувач“ да се чете „надарен“, както и че сделката е безвъзмездна.

В „Скрито писмо“ на л.164 е посочено, че в договора за продажба на апартамент по нотариално дело №1240/1998г. на Нотариус при ПлРС, думата „продавачи“ да се чете „дарители“, а самата сделка е безвъзмездна.

Приетата от съда съдебно-графологична еспертиза е установила, че представените по делото три броя „скрити писа“, са подписани от въззиваемата и от прехвърлителите.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

При съвкупната преценка на трите броя договори за покупко-продажба, сключени в нотариална форма, трите броя „скрити писма“ с правен характер на „обратни писма“ (contra letter), автентичността на подписитекоято е потвърденаот приетата експертиза, съдът приема, че между въззиваемата по насрещната въззивна жалба С. Ал.С. и нейните родители, които са прехвърлители по трите договора, е осъществено съчетаване между привидна и прикрита сделка. Това означава, че привидно същите са сключили три броя договори за покупко-продажба на недвижими имоти (част от апартамент в гр.*** и две застроени дворни места в с.***), но всъщност, волята на договарящите, която са искали да прикрият е била за дарение на същите имоти. При това положение, изповяданите три броя продажби са привидни договори, което е основание за тяхната нищожност съгласно чл.26,ал.2 от ЗЗД.

Съгласно чл.17,ал.1 от ЗЗД ако страните прикрият сключеното между тях съглашение с едно привидно съглашение, прилагат се правилата относно прикритото, ако налице изискванията за неговата действителност. След като в случая въззиваемата С.С. и лицата, с които е договаряла, са прикрили сключените между тях дарения с привидни продажби, тъй като привидните сделки са нищожни, се прилагат правилата относно прикритото, т.е. относно дарението, ако са налице изискванията за неговата действителност. В случая съдът приема, че няма пречки да се приеме, че прикритите договори за дарение са действителни, тъй като са сключени в предписаната нотариална форма за действителност на сделките за прехвърляне на недвижими имоти и няма данни за пороци, обуславящи нищожност на някакво основание.

Пред вид на изложеното, на основание представените „обратни писма“, озаглавени „скрити писма“ и съобразно разпоредбата на чл.17,ал.1 от ЗЗД, съдът приема, че

1/20 от апартамент в гр.*** и двата поземлени имоти в с.**** ведно с построеното в тях, които са предмет на насрещната жалба, макар външно да са придобити чрез сделки, изповядани като покупко-продажба, всъщност да придобити чрез договори за дарения, сключени между същите страни. При това положение, тези имоти не представляват съпругеска имуществена общност между брат на въззивника -б.ж. И. С. и въззиваемата С.С., а са лично имущество на последната съгласно чл.20,ал.1 от СК(1985г), действащ , както по време на придобиването на имотите, така и при прекратяването на брака ѝ с наследодателя на въззивника. Следователно, двата имота в с.**** които изцяло принадлежат на въззиваемата като придобити чрез дарение, не могат да бъдат предмет на делба между нея и наследника на бившия ѝ съпруг и затова искът за тяхната делба правилно е отхвърлен. Не така стои въпросът с апартамента, находящ се в гр.***, ул.“*****. Първоинстанционният съд правилно е установил, че 1/20 ид. част от него принадлежи само на въззиваемата, а 19/20ид. части са наследени с равни права от нея и въззивника по насрещната жалба. Щом един имот принадлежи на повече от едно лице, същият изцяло е съсобствен и следва да бъде допуснат целия до делба, като частите на отделните съсобственици могат да бъдат различни. Затова в случая се допуска съдебна делба на целия имот при 40 равни части, от които 19части за въззивника Б.С. и 21 части за въззиваемата С.С., като делът на последната включва, както притежаваните на лично основание 1/20ид.ч. (равни на 2/40ид.ч.), така и наследствените 19/40, представляващи половината от 19/20.

От изложеното е видно, че към момента на подаването ѝ, насрещната въззивна жалба на *** В.С. е била основателна в частта срещу решението от 08.09.2020г., с която не е допусната съдебна делба на 1/20 част от апартамента в гр.***, ул.“***** тъй като така е било записано в диспозитива на решението. След като в последствие с Решение №260528/01.12.2020г., постановено по първоинстанционното дело, съдът е допуснал на основание чл.247 от ГПК поправка на ОФГ, прецитирайки данните за допуснатия до делба имот, въззивният съд съобразява този новонастъпил факт и приема, че към момента на разглеждането ѝ, насрещната въззивна жалба вече е изцяло неоснователна.

Решението в частта, обжалвана от *** В.С. е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде потвърдено.

(Тъй като делбата на апартамента в гр.***, ул.“***** е предмет, както на въззивната жалба на С.С. срещу решение №260528/01.12.2020г. за поправка на ОФГ, така и на насрещната въззивна жалба на Б.С., въззивният съд посочва, следното: Ако беше отменено решението за поправка на ОФГ, трябваше да се уважи насрещната въззивна жалба на Б.С., в частта срещу решението, в която е записано, че не се допуска делба на 1/20 ид.ч.; Ако решението за поправка на ОФГ се потвърди, както е в настоящия случай, насрещната въззивна жалба на Б.С. в посочената част се явява неоснователна. Във всички случаи обаче в диспозитива на решението следва да се запише, че се допуска делба на целия имот при различни квоти на съделителите, защото при двама съделители, делбата само на идеални части от имот, представлява правен и житейски абсурд.)

Оплакванията, изложени в насрещната въззивна жалба са неоснователни, тъй като са в противоречие със заключението на неоспорената експертиза и другите доказателства по делото.

В заключение, въззивният съд посочва, че подадените от страните общо три бр. жалби срещу две съдебни решения, са неоснователни. Фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд се споделят от настоящата инстанция, поради което и двете обжалвани решения на ПЛРС, XI-ти гр.с-в, постановени по гр.д. №6484/2019г., следва да бъдат потвърдени като правилни.

С оглед изхода на въззивното производство, разноските следва да се понесат от страните, така, както са направени.

По изложените съображения, *ският окръжен съд, IV-ти въззивен граждански състав, на основание чл.271 от ГПК**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като ПРАВИЛНО РЕШЕНИЕ от 08.09.2020г.(без номер) на *ски районен съд, Гражданско отделение, XI-ти гр.с-в, постановено по гр.д. №6884/2019г. по описа на същия съд, поправено на основание чл.247 от ГПК с РЕШЕНИЕ №260528/01.12.2020г., постановено по същото дело.**

ПОТВЪРЖДАВА като ПРАВИЛНО РЕШЕНИЕ №260058/01.12.2020г. на *ски районен съд, Гражданско отделение, XI-ти гр.с-в, постановено по реда на чл.247,ал.1 от ГПК по гр.д.№6884/19 по описа на същия съд.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в 1-месечен срок от връчването на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____